

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecătorii – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor, Craiu Nicolae,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Spalatu Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 16 iulie 2019 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019, în cauza penală în privindu-l pe

*Brînca Constantin Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx Xxxxx,
r-nul Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. instanța de fond: 07.03.2019 – 16.07.2019;
2. instanța de apel: 08.08.2019 – 15.10.2019;
3. instanța de recurs: 16.12.2019 – 24.03.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 16 iulie 2019, Brînca Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal și condamnat la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cererea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 544,21 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Brînca Constantin la 17 octombrie 2018, aproximativ la ora 19.00 min., având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în extravilanul sat. Hârtopul-Mare, r-nul Criuleni, apropiindu-se de Capațina Alexei care efectua lucrări agricole pe lotul său de teren, la

atacat pe acesta și aplicând violența periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei, exprimată prin lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de echimoze pe față, brațul drept, edem al cotului stâng, traumă acută cranio-cerebrală, comoție cerebrală care se califică ca vătămare corporală ușoară, la imobilizat pe cet. Capațina Alexei și în mod deschis a sustras din scurta acestuia, un telefon mobil de model „Nokia” în valoare de 600 lei, bani în sumă de 65 lei, scurta în care era îmbrăcat în valoare de 300 lei și adidași de culoare gri combinat cu roșu în valoare 500 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Capațina Alexei o daună materială în proporții considerabile în mărime de 1465 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Spalatu Veaceslav în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului și casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: procesul penal intentat în privința lui Brînca Constantin în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, de încetat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală (fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii), Brînca Constantin, să fie recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

3.1. În argumentarea apelului depus, avocatul Spalatu Veaceslav a invocat următoarele:

- instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare în detrimentul prevederilor art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a examinat corect toate chestiunile pe care trebuia să le soluționeze la adoptarea sentinței de condamnare, printre care și acele chestiuni importante cum ar fi dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;

- la materialele cauzei sunt acte juridice contradictorii privitor la redarea deplină și corectă a circumstanțelor cauzei din speța examinată, la care instanța de judecată nici nu a luat în considerație acest fapt, apreciind arbitrar și incorect circumstanțele de fapt ale cauzei examinate, dându-i un calificativ greșit și eronat;

- instanța a examinat incomplet toate probele, cauzei respective în coroborarea lor cu veridicitatea circumstanțelor reale ale cauzei, fapt confirmat inclusiv prin primele declarații ale părții vătămate din data de 17.10.2018, care sunt contradictorii cu declarațiile date în baza procesului-verbal de audiere a victimei din 23.10.2018 (f.d. 16), unde deja partea vătămată dubios declară că i-au fost sustrate bunurile materiale și anume, telefonul mobil de model Nokia, banii săi, scurta și adidașii acestuia;

- instanța a dat apreciere greșită declarațiilor martorilor Țviner Vladimir (f.d.32) și Chirilor Valentin (f.d. 34) la care sa expus instanța de fond în privința condamnării inculpatului nu demonstrează direct sau indirect acțiunile ilegale ale inculpatului privind

actul de tâlhărie;

- acțiunile ilegale ale inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, instanța de fond și-a motivat soluția prin faptul că, latura obiectivă a tâlhăriei comisă de inculpat a fost compusă din două acțiuni, acțiunea principală care sa exprimat în sustragere a bunurilor părții vătămate Capațina Alexei și acțiunea adiacentă, care a fost atacul nemijlocit săvârșit asupra părții vătămate, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Astfel din probele anexate la materialele cauzei nu se confirmă sustragerea bunurilor părții vătămate de către inculpat. Inculpatul vina nu a recunoscut iar faptul că părinții acestuia au achitat părții vătămate prejudiciul material și moral în mărime de 30000 MDL nu confirmă contrariul, or inculpatul nu a cunoscut despre această decizie a părinților săi;

- instanța de judecată greșit a concluzionat că acțiunile inculpatului s-au manifestat prin intenția directă ca în urma unui atac violent periculos pentru viața și sănătatea părții vătămate, a sustras bunurile părții vătămate, scopul fiind de cupiditate.

Totodată, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 201816P0383 din 18 octombrie 2018, la examinarea medico-legală a părții vătămate Capațina Alexei au fost depistate leziuni corporale care au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și au fost calificate ca vătămări ușoare, la care face referință instanța de fond în sentința de condamnare drept una din probele învinuirii inculpatului, nu poate servi drept probă directă sau indirectă care ar confirma atacul asupra persoanei în scop de sustragere a bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Mai mult, actul de tâlhărie prevăzut de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, incriminat lui Brînca Constantin, pe lângă atacul direct săvârșit asupra părții vătămate, prescrie însoțirea atacului de o violență periculoasă pentru viața și sănătatea părții vătămate ori cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, iar cauzarea unor loziuni corporale ușoare nu poate fi încadrată în violență periculoasă pentru viața și sănătatea părții vătămate. Prin acesta se înțelege acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave;

- în speță părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, suplimentar și în lipsa probelor care ar demonstra sustragerea bunurilor pretinse de la inculpat, fapta comisă de inculpatul Brînca Constantin urmează să aibă un alt calificativ, încadrarea juridică a acțiunilor căruia cade sub incidența legislației contravenționale și mai concret în corespundere cu art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Spalatu Veaceslav în numele inculpatului, cu menținere sentinței.

4.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Necătând la faptul că inculpatul Brînca Constantin vina în comiterea celor incriminate nu a recunoscut, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii de tâlhărie a fost confirmată prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Capațina Alexei; declarațiile martorilor Țviner Vladimir, Chirilov Valentin, Brînca Natalia; plângerea cet. Capațina Alexei în care solicită să fie atras la răspundere penală cet. Brîncă Constantin; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.10.2018; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.11.2018; raportul de expertiză judiciară nr. 201816P0383 din 18.10.2018.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, solicitarea apelantului privind încetarea procesului penal în privința lui Brînca Constantin în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală (fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii), Brînca Constantin, să fie recunoscut vinovat de comitera contravenției prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care s-a atestat vinovăția lui Brînca Constantin în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Declarațiile depuse de inculpat cu privire la faptul că nu a avut intenția să-i cauzeze careva lovituri lui Capațina Alexei au fost apreciate critic, pe motiv că sunt în contradicție și integral combătute cu probele examinate și cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și de apel, inclusiv sunt combătute prin declarațiile părții vătămate Capițina Alexei care a declarat că la data de 17.10.2018 a fost pe câmp să facă curat pe la orele 18.00. A îngrămădit miriștea și dorea să dea foc pentru a putea ara. La un moment dat a venit Brînca Constantin care a început să-i facă observație și a început să stingă focul cu picioarele. Atunci i-a zis lui Constantin să-și caute de treabă și să-i dea pace, că știe ce face. La un moment dat Constantin i-a sucit mâna stângă și el a căzut jos, la rugat să-i dea drumul însă el îl ținea, după care Constantin i-a aplicat lovituri cu pumnii după cap și a pierdut cunoștința. În acesta timp Constantin l-a dezbrăcat de scurtă în care se aflau bani în sumă 65 lei, telefonul mobil, l-a descălțat de adidași. Sa trezit când de el s-au apropiat doi băieți și anume niște pompieri, care l-au întrebat ce s-a întâmplat și el le-a povestit

totul. Totodată pompierii i-au găsit telefonul la o distanță de vreo 20 de metri de locul unde se afla.

Declarațiile martorilor Țviner Vladimir și Chirilov Valentin coroborează cu declarațiile părții vătămate Capațina Alexei, fiind confirmat faptul că Capațina Alexei a fost bătut, totodată a fost reținut și faptul că partea vătămată le-a comunicat pompierilor că cunoaște persoana care l-a atacat. Totodată, din declarații martorilor s-a confirmat și localizarea vătămarilor corporale care au fost depistate la Capațina Alexei, prin ce a fost confirmat faptul că declarațiile părții vătămate sunt veridice, ori însăși martorul Țviner Vladimir a declarat că acesta avea capul spart și posibil avea mâna ruptă.

La fel, au fost reținute și declarațiile martorilor apărării Brînca Natalia și Brîncă Iurie care au declarat instanței că au aflat de la Capațina Alexei faptul că fiul lor Brînca Constantin l-a bătut la data de 17.10.2018 și i-a sustras bunurile, pentru care fapt ulterior a ajuns la o înțelegere cu partea vătămată de a restitui prejudiciu material și moral acestuia, fapt confirmat prin recipisa prezentată de către apărătorul părții vătămate Olesea Chiriac, anexată la materialele cauzei.

Astfel, în speță, scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a fost dovedit prin faptul că Brînca Constantin l-a atacat pe Capațina Alexei în timp ce acesta efectua lucrări agricole pe lotul său de teren din s. Hârtopul-Mare, r-nul Criuleni, totodată aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea acestuia, exprimată prin lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i vătămări corporale ușoare, în urma cărui la imobilizat pe cet. Capațina Alexei, sustrăgând din scurta acestuia un telefon mobil de model „Nokia” în valoare de 600 lei, bani în sumă de 65 lei, scurta cu care era îmbrăcat în valoare de 300 lei și adidași de culoare gri combinat cu roșu în valoare 500 lei, cauzându-i părții vătămate Capațina Alexei o daună materială în proporții considerabile în mărime de 1465 lei.

Instanța de apel a menționat că, solicitarea apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, este înaintată fără a avea un suport probant, are un caracter formal, fiind pasibilă respingerii, dat fiind faptul că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei atât în prima instanță cât și în instanța de apel au fost acumulate suficiente probe care fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, se atestă faptul că în acțiunile inculpatului este prezentă componența de infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori

agradează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Spalatu Veaceslav în numele inculpatului, care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: procesul penal intentat în privința lui Brînca Constantin, în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, de încetat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală (fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii), și să fie recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional., invocând argumente similare celor invocate în cerea de apel semnată de avocat (f.d. 154-157).

6. La recursul ordinar declarat de către partea apărării, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că partea apărării invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor de recurs invocate, Colegiul penal lărgit constată că se confirmă incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică

legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis*, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, *dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate* și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În acest sens, Colegiul penal lărgit, verificând materialele cauzei penale, constată că la adoptarea soluției în speța dată, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont pe deplin de toate circumstanțele cauzei, au interpretat eronat, fără o motivare clară evenimentele derulate și au încadrat acțiunile inculpatului Brîncă C. în infracțiunea de *tâlhărie*, în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, adică, *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

În acest context, Colegiul penal lărgit atestă că la calificarea faptei, în prezenta speță, ambele instanțe de judecată, contrar prevederilor art. 113 Cod penal, ce stipulează că "*Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală*", nu au verificat prezența circumstanțelor invocate, precum și să le coraboreze eficient și obiectiv cu componența de infracțiune incriminată în prevederile art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, în vederea adoptării soluției juridice corecte în prezenta speță.

Astfel, analizând descriptivul deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că, la baza sentinței de condamnare instanța a luat în calcul drept probă care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de *tâlہarie*, declarațiile contradictorii ale părții vătămate Capațina Alexei, și anume:

- potrivit plângerii părții vătămate din 17 octombrie 2018 (f.d. 10), declară „*Rog organele de drept să atragă la răspundere conform legislației în vigoare pe cet. Brînca Constantin care la 17.10.2018, aproximativ ora 19⁰⁰, în timp ce mă aflam în extravilanul s. Hîrtopul Mare, m-a agresat fizic aplicându-mi lovituri cu pumnii în regiunea corpului, cauzându-mi astfel dureri fizice*”;

- potrivit explicației părții vătămate din 17 octombrie 2018 (f.d. 11), aceasta a făcut declarații identice, la fel, fără a face trimitere la agresiunea inculpatului în scopul sustragerii bunurilor sale, sau că i-au fost sustrate careva bunuri;

- potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 23 octombrie 2018 (f.d. 16), aceasta deja declară că i-au fost sustrate bunurile materiale și anume, telefonul mobil de model Nokia, banii, scurta și adidașii acestuia.

Totodată, Colegiul constată că, potrivit declarațiilor părții vătămate (f.d. 108-109), motivul conflictului apărut între partea vătămată și inculpat a fost indignarea ultimului asupra faptului că partea vătămată a dat foc la pășune punând în pericol alte teritorii, și nicidecum cu scopul de a sustrage bunurile părții vătămate.

Referitor la aspectele menționate, Colegiul atrage atenție și asupra faptului că, instanțele de fond au analizat greșit și declarațiile martorilor Țviner Vladimir și Chirilor Valentin, care la fel vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate din 23.10.2018. Or, atât în procesele-verbale de audiere a martorului din 14.12.2018 (f.d. 32-34), cât și prin declarațiile date în prima instanță, aceștia au susținut că, la data de 17.10.2018 fiind implicați în serviciu, au primit un apel telefonic precum că în s. Hîrtopul Mare r-nul Criuleni ard pășuni. Ajunși la fața locului au început a stinge flăcările, în acest răstimp au observat o persoană care se afla la pământ, când s-au apropiat de el acesta s-a ridicat și le-a povestit că a fost bătut de o persoană din satul acestuia, avea echimoze la cap și la mână, era fără încălțăminte, iar telefonul său a fost găsit nu de parte de locul unde stătea la pământ partea vătămată. Au chemat ambulanța, au ajutat partea vătămată să se urce în ambulanță, apoi s-au întors în unitate la serviciu.

Astfel, în opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate. Iar partea descriptivă a deciziei urma să cuprindă analiza și verificarea probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Intima convingerea se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Colegiul penal lărgit reamintește că, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*Suominen v. Finlandei* § 37(2003), *Kuznetsov și alții v. Rusiei* § 85. (2007)).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (*Hirvisaari v. Finlanda*, § 30 (2001)).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a respectat pe deplin normele procesuale expuse supra, și a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, prin ce a fost afectată soluția adoptată.

Totodată, Colegiul penal lărgit indică că, eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436

Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Spalatu Veaceslav în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019, în privința lui **Brîncă Constantin Xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **15 mai 2020**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor

Craiu Nicolae